

ECLI:LV:ZRT:2020:0918.1A73032720.3.S

Lieta Nr. 1A73032720

Lietas arhīva Nr. 1A-0327-20/42

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Ogrē 2020.gada 18.septembrī

Zemgales rajona tiesas tiesnese I.Naruška

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pamatojoties uz /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Pļaviņu novada pašvaldības policijas priekšnieka A.Liepiņa 2020.gada 24.jūlija administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.VZ000668.

Aprakstošā daļa

Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirknī 2019.gada 29.oktobrī uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība Nr.737 par miesas bojājumu nodarīšanu /pers. C/ atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}pantam.

2020.gada 24.jūlijā Pļaviņu novada pašvaldības policijas priekšnieks A.Liepiņš noformēja /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.VZ000668 par to, ka 2019.gada 28.oktobrī plkst.8.10 /adrese//pers. A/ tīši nodarīja /pers. C/ maznozīmīgus miesas bojājumus, tas ir, vienu reizi ar dūri iesita pa kreisās puses aci, divas reizes ar dūri iesita pa galvas pakausi un divas reizes ar kāju iespēra pa vēderu. Tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinums Nr.413.

Par minētajām darbībām saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 162.^{2}panta pirmo daļu Pļaviņu novada pašvaldības policijas priekšnieks A.Liepiņš nolēma /pers. A/ uzlikt naudas sodu 210 *euro*.

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 166.pantu administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu var pārsūdzēt augstākai amatpersonai persona, kurai piemērots administratīvais sods [..]. Ja augstākas amatpersonas nav, lēmumu var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā fiziskā persona atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai [..].

Zemgales rajona tiesā ir iesniegta /pers. A/ sūdzība, kurā viņš lūdz atcelt Pļaviņu novada pašvaldības policijas priekšnieks A.Liepiņa pieņemto lēmumu par naudas soda uzlikšanu un izbeigt administratīvo lietu.

Sūdzībā norādīts, ka 2019.gada 28.oktobrī pēc plkst.8.00 /pers. C/ bez uzaicinājuma ienākusi viņa dzīvoklī, uzvedusies agresīvi, sākusi viņu apvainot, apsaukājusi viņu necenzētiem vārdiem, nogrūdusi no galda viņa dokumentus un citas lietas, nometusi uz grīdas un saplēsusi viņa krūzīti. Tā kā /pers. C/ uz viņa pieprasījumu atstāt dzīvokli nereaģējusi un turpinājusi agresīvi uzvesties, viņš /pers. C/ ar spēku pagrūdis uz ieejas durvju pusi. Pēc šī grūdiena, /pers. C/ satrakojusies un metusies viņam virsū vairākkārt iesperot pa kājām. Lai atbrīvotos no /pers. C/, viņš vienu reizi ar plaukstu iesitis viņai galvas rajonā. Krītot, /pers. C/ ar galvu atsitusies vai nu pret gaitenī esošo skapīti vai gaiteņa sienu. Kad /pers. C/ nokritusi, viņai sākušies krampji, viņaprāt, tā bijusi epilepsijas lēkme. Viņš uzreiz zvanījis neatliekamajai medicīniskai palīdzībai un apskaidrojis situāciju. Tajā laikā /pers. C/ nomierinājusies, piecēlusies un viņa dzīvokli pametusi. Uzskata, ka nav pieļāvis nevienu administratīvu pārkāpumu, taču /pers. C/ ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 143.panta pirmajā daļā.

Turklāt norāda, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā nav 167.panta ar indeksu 2. Kā arī sūdzības iesniedzējam nav saprotams uz kāda pamata lēmumu pieņēmis pašvaldības policijas darbinieks. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 214.pantā paredzēts, ka par administratīviem pārkāpumiem, kas paredzēti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.pantā lēmumus var pieņem Valsts policijas, nevis pašvaldības policijas darbinieki.

Motīvu daļa

Administratīvās atbildības likuma Pārejas noteikumu 2.punkts noteic, ka Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa normas piemērojamas līdz attiecīgās administratīvā pārkāpuma lietvedības stadijas pabeigšanai (lietvedība iestādē, tiesā vai izpilde).

Administratīvā lietvedība iestādē ir pabeigta un lieta tiesā saņemta 2020.gada 12.augustā, līdz ar to nolēmums tiek sastādīts un lieta tiek izskatīta atbilstoši Administratīvās atbildības likuma normām.

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 178.panta pirmo daļu tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā. Administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana tiesā notiek sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai par atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

Tiesnese procesa dalībniekiem noteica termiņu paskaidrojumu un pierādījumu iesniegšanai, lūgumu un noraidījuma pieteikšanai tiesas sastāvam līdz 2020.gada 7.septembrim.

Norādītajā termiņā no Pļaviņu novada pašvaldības policijas un /pers. A/ noraidījumi, lūgumi vai paskaidrojumi lietā nav saņemti.

Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 227.panta pirmajai daļai tiesa, izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu, var pieņemt vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāt lēmumu negrozītu, bet sūdzību noraidīt;

2) atcelt lēmumu pilnībā vai kādā tā daļā un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu pilnībā vai atceltajā daļā;

3) atcelt lēmumu pilnībā vai kādā tā daļā, konstatēt personas atbildību administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzlikt sodu;

4) grozīt soda mēru ietvaros, kuri paredzēti tiesību normā, kas nosaka atbildību par konstatēto administratīvo pārkāpumu.

Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus tiesa atzīst, ka /pers. A/ sūdzība par Pļaviņu novada pašvaldības policijas priekšnieka A.Liepiņa 2020.gada 24.jūlija pieņemto lēmumu ir noraidāma.

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 5.panta pirmo daļu administratīvais pārkāpums ir personas prettiesiska, vainojama rīcība (darbība vai bezdarbība), par kuru likumā vai pašvaldību saistošajos noteikumos paredzēta administratīvā atbildība.

/pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības par to, ka izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmajā daļā (likuma redakcijā līdz 2020.gada 30.jūnijam).

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmo daļu par maznozīmīga miesas bojājuma, tas ir, miesas bojājuma, kas izraisījis īslaicīgas, maznozīmīgas sekas, bet nav izraisījis veselības traucējumu vai vispārējo darbspēju zaudējumu, tīšu nodarīšanu uzliek naudas sodu no divsimt desmit līdz četrsimt trīsdesmit *euro*.

Administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības, ar pierādījumiem lietā ir jākonstatē visas administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes – objektu, objektīvo pusi, subjektu un subjektīvo pusi.

Administratīvās atbildības likuma 90.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma procesā iesaistītās personas atbilstoši kompetencei izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esību vai neesību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme administratīvā pārkāpuma lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 94.pantam tiesa pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem administratīvā pārkāpuma lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Lietā ir šādi pierādījumi.

/pers. C/ 2019.gada 29.oktobra iesniegums Valsts policijai, kurā viņā norāda, ka ar /pers. A/ draudzējās, bieži tikās. 2019.gada 28.oktborī, apmēram, plkst.8.00 ieradusies pie /pers. A/ dzīvesvietā /adrese/, jo viņiem esot bijušas attiecības un arī tāpēc, ka vedusi viņam degvielas čekus uz rekvizītiem. Kad ieradusies pie /pers. A/, viņš izskatījies alkohola reibumā, par ko liecināja alkoholam raksturīga smaka no izelpas, runas veids un izturēšanās. Ieejot dzīvoklī pie /pers. A/, piedāvājusi viņam uztaisīt kafiju. Piegājusi pie kafijas automāta, lai kontaktligzdā ieliktu kontaktdakšu, tad no mugurpuses pienācis /pers. A/ un sācis uz viņas skaļi un rupji ar necenzētiem vārdiem bļaut par to, ka viņa nemākot ielikt kontaktdakšu kontaktligzdā. Viņa pagriezusies un skaidrojusi /pers. A/, ka māk to izdarīt, bet /pers. A/ viņai vienu reizi ar dūri iesitis pa kreisās puses aci, pēc kā sekojuši vēl divi sitieni ar dūri pa galvas pakausi. Pēc sitieniem viņa nokritusi uz grīdas, krītot atsitusies pret plauktu un sasitusi sev labās kājas augšstilbu. Esot zemē, jutusi, ka zaudē samaņu. Kad nākusi pie samaņas, pēc cik ilga laika nezina, redzējusi, ka /pers. A/ ir virtuvē un kaut ko dara. Pēc 10 minūtēm /pers. A/ atnācis pie viņas un ar kāju divas reizes iespēris viņai pa vēderu. Pēc atkārtotiem sitieniem atkal zaudējusi samaņu, iespējams viņai sākusies epilepsijas lēkme, bet nav par to pārliecināta. Kad pamodusies, /pers. A/ viņu izsmējis, ka viņa esot smieklīgi kratījusies. Tāpat dzirdējusi, ka /pers. A/ runājis pa

telefonu, no sarunas sapratusi, ka ar ātro medicīnisko palīdzību. Kad piecēlusies, paņēmusi somu un izgājusi ārā. Pēc mirkļa sapratusi, ka aizmirsusi mobilo telefonu un atgriezusies dzīvoklī. Kad atkal devusies prom, /pers. A/ pienācis klāt un pielicis roku viņai pie kakla, sapratusi, ka grasījās žņaugt. Tad viņa ar kāju atsitusi pret /pers. A/ kāju un aizskrējusi prom. Sakarā ar notikušo viņai ir radītas fiziskas sāpēs, materiālais zaudējums nav radīts. Viņai ir zila acs, sāpoša galva. Vēlas, lai /pers. A/ par nodarīto saņem sodu. Bijusi Pļaviņu neatliekamās medicīniskās palīdzības punktā un piefiksējusi radītos miesas bojājumus (4.-5.lapa).

Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra Ekspertīzes un izpētes departamenta Zemgales reģionālās nodaļas 2019.gada 29.oktobra eksperta atzinums Nr.413, kurā secināts, ka /pers. C/ ir konstatēti miesas bojājumi – mīksto audu sasitums galvas matainajā daļā; mīksto audu sasitums ar zemādas asinsizplūdumu kreisās acs rajonā; zemādas asinsizplūdumi labā apakšstilba un labās puses sānu rajonā. Miesas bojājumi varēja rasties 2019. gadā 28. oktobrī no cietu, trulu priekšmetu iedarbības, iespējams, kā sitot ar šādiem priekšmetiem, tā atsitoties pret tādiem, pie lēmumā uzrādītajiem apstākļiem. Konstatētie miesas bojājumi pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem (11.lapa).

Tiesa neapšauba lietā iegūto pierādījumu pieļaujamību, ticamību un attiecināmību.

Izvērtējusi ziņas, kas izriet no /pers. C/ iesnieguma, /pers. A/ sūdzībā norādītajiem paskaidrojumiem par notikuma apstākļiem, eksperta atzinuma un pārējiem administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtajiem pierādījumiem kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa atzīst, ka /pers. A/ ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu, un viņa vaina šī pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmās daļas regulējumam administratīvā atbildība iestājās par tīšu (ar nodomu) nodarītu maznozīmīgu miesas bojājumu.

Tiesa uzskata, ka lietā nav strīda par to, ka /pers. C/ 2019.gada 29.oktobrī ir konstatēti maznozīmīgi miesas bojājumi, ko apstiprina Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra Ekspertīzes un izpētes departamenta Zemgales reģionālās nodaļas 2019.gada 29.oktobra eksperta atzinums Nr.413.

Lietā nav strīda par to, ka 2019.gada 28.oktobrī plkst.8.10 /adrese/starp sūdzības iesniedzēju /pers. A/ un /pers. C/ izcēlies konflikts.

/pers. A/ savā sūdzībā norādījis, ka viņš /pers. C/ ar spēku pagrūdis uz dzīvokļa ieejas durvju pusi, kā arī vienu reizi ar plaukstu iesitis viņai galvas rajonā, kā rezultātā krītot, /pers. C/ ar galvu atsitusies vai nu pret gaitenī esošo skapīti vai gaiteņa sienu.

Kā izriet no eksperta atzinuma Nr.413, tad /pers. C/ konstatētie miesas bojājumi varēja rasties 2019. gadā 28. oktobrī no cietu, trulu priekšmetu iedarbības, iespējams, kā sitot ar šādiem priekšmetiem, tā atsitoties pret tādiem, pie lēmumā uzrādītajiem apstākļiem.

Lietā ir pierādīts un nav pamata apšaubīt /pers. C/ paskaidrojumus par miesas bojājumu rašanās apstākļiem. /pers. C/ sniegtie paskaidrojumi iesniegumā ir vērtējami kā ticami, jo tie nav pretrunā ar citiem lietā gūtajiem pierādījumiem, tostarp eksperta atzinumā /pers. C/ konstatēto miesas bojājumu raksturu un lokalizāciju.

Turklāt arī pats sūdzības iesniedzējs /pers. A/ neapstrīd faktu, ka viņš ir gan iesitis /pers. C/, gan pagrūdis viņu, kā rezultātā /pers. C/ nokritusi un sasitusies.

Pamatojoties uz minēto, tiesa secina, ka sūdzības iesniedzējs /pers. A/ sitot un nodarot maznozīmīgus miesas bojājumus /pers. C/, ir paredzējis savas darbības kaitīgās sekas un apzināti pieļāvis šo seku iestāšanos.

Lietā nav konstatēti objektīvi pierādījumi tam, ka /pers. C/ viņai konstatētās traumas būtu guvusi citā vietā un apstākļos. Tāpat tiesa nekonstatē, ka sūdzības iesniedzējs /pers. A/ būtu rīkojies galējās nepieciešamības vai nepieciešamās aizstāvēšanas robežās.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka lietā ir pierādīts, ka sūdzības iesniedzējs /pers. A/ tīšu darbību rezultātā nodarīja maznozīmīgus miesas bojājumus /pers. C/.

Tiesa nevērtē /pers. A/ sūdzībā norādīto apstākli, ka /pers. C/ bez uzaicinājuma ienākusi viņa dzīvoklī līdz ar to izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 143.panta pirmajā daļā, jo šis fakts ir jāizvērtē Valsts policijai pēc sūdzības iesniedzēja iesnieguma, kā arī tas neietekmē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma konstatēšanas faktu.

Tiesa norāda, ka jebkurai personai noteiktās situācijās, tostarp konfliktsituācijās ir jāsaglabā savaldība, un konfliktējoši (atšķirīgu viedokļu) jautājumi ir jārisina, ievērojot tiesisku regulējumu un saglabājot toleranci.

Par nepamatotiem tiesa atzīst /pers. A/ sūdzībā norādītos argumentus, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā nav 167.panta ar indeksu 2, kā arī to, ka, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 214.pantu, pašvaldības policijas darbinieks nevar pieņemt lēmumu par administratīviem pārkāpumiem, kas paredzēti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.pantā.

Kā jau tiesa iepriekš spriedumā norādīja, tad saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmo daļu par maznozīmīga miesas bojājuma, tas ir, miesas bojājuma, kas izraisījis īslaicīgas, maznozīmīgas sekas, bet nav izraisījis veselības traucējumu vai vispārējo darbspēju zaudējumu, tīšu nodarīšanu uzliek naudas sodu no divsimt desmit līdz četrsimt trīsdesmit *euro*.

Minētā norma bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdī, tas ir, 2019.gada 28.oktobrī, tādējādi konkrētais pārkāpums pamatoti kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmās daļas.

Savukārt par pašvaldības policijas kompetenci izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas, tiesa norāda, ka saskaņā ar Latvijas Administratīvo

pārkāpumu kodeksa 214.[1]pantu pašvaldības policija ir tiesīga izskatīt šā kodeksa 167.[2] pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu lietas. Uzlikt administratīvo sodu pašvaldības policijas iestādes vārdā ir tiesīgs pašvaldības policijas iestādes vadītājs un viņa noteiktas pašvaldības policijas amatpersonas. Konkrētajā lietā Pļaviņu novada pašvaldības policijas priekšnieks A.Liepiņš nolēma /pers. A/ uzlikt naudas sodu, kas ir atbilstoši viņa kompetencei.

Ievērojot minēto, tiesai nav pamata apšaubīt Pļaviņu novada pašvaldības policijas priekšnieka A.Liepiņa 2020.gada 24.jūlija administratīvā pārkāpuma protokola Nr.VZ000668 tiesiskumu.

Fakts, ka persona pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu, lai atceltu iestādes lēmumu.

Nevienu citu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem un būtu par pamatu Pļaviņu novada pašvaldības policijas priekšnieka A.Liepiņa 2020.gada 24.jūlija administratīvā pārkāpuma protokola Nr.VZ000668 atcelšanai, sūdzības iesniedzējs /pers. A/ nav norādījis.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 180.pantu, 226.pantu, 227.panta pirmās daļas 1.punktu, 243.panta pirmo daļu, tiesa

n o s p r i e d a:

atstāt negrozītu Pļaviņu novada pašvaldības policijas priekšnieka A.Liepiņa 2020.gada 24.jūlija administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.VZ000668 ar kuru /pers. A/ sodīts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 162.[2]panta pirmās daļas ar naudas sodu 210 *euro*, bet /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas – 2020.gada 18.septembra, sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Zemgales rajona tiesas tiesnese I.Naruška